

"Bērni tādi piedzimst vai bērni tādi izaug?" Kas no Jūsu viedokļa ir "bērnu tiesības" un to gaismā ir "piedzimt" un "izaugt"?

Tiesības dzīvot.

Pienākums ir septītā noslēdzošā Garīgā Vērtība un caur to Radītāja izstarotās Dzīvības darbība.

Katram ir tiesības pildīt Pienākumu.

Katras tiesības, to daba, apmēri un specifika izriet no Pienākuma rakstura, dabas, apmēriem un specifikas.

Pienākums ir tiesību cēlonis, no kura esamības izriet tā radītās tiesības.

Cilvēka Pienākumi izriet no Radītāja tam dotajām iespējām Dzīvot un Attīstīties, kur Dzīvot ir Attīstīties.

Dzīvo tikai attīstībā esošais.

Cilvēka attīstība ir ilgstošs process, kurā attīstās viņa Garīgās un Cilvēciskās Vērtības. Vērtību attīstība notiek caur daudzkārtīgiem atkārtotu iemiesošanos cikliem, kas mijas ar iemiejumos apgūtās pieredzes pārstrādi pēcnāves dzīvē smalkajā pasaulē. Tas, kas attiecas uz Cilvēci, attiecas uz katru Cilvēku. Tas, kas attiecas uz Cilvēku, tāpat attiecas arī uz katru bērnu. **Bērns nav kaut kas īpašs, kā katrs Cilvēks. Bērns ir fiziski, psihiski un intelektuāli neattīstīts Cilvēka dvēseles nesējs rupjās matērijas fiziskajā pasaulē – Tauriņa kāpurs.**

Cilvēka pienākumi attīstīt savas Garīgās un Cilvēciskās Vērtības paliek nemainīgi katrā viņa fiziskās un smalkās pasaules dzīves posmā. **Katram Cilvēkam viņa Bērības posmā ir tās pašas Radītāja doto Iespēju radīto Pienākumu izpildes tiesības un tāpēc katram bērnam viņa pamattiesības izriet no viņa Pienākuma izpildes radītajām vajadzībām kļūt fiziski, psihiski un intelektuāli pilnvērtīgam, kas nozīmē saņemt un pārņemt – mantot viņa vecāku un vecāku sabiedrības fiziskās, psihiskās un intelektuālās dzīves pieredzi.**

Fiziskā dzīve ir Dzīvību uzturošo darbību rezultāts, tāpēc bērna fiziskā dzīve ir atkarīga no pareizas uzvedības – rīcības fiziskajā pasaulē, kas nozīmē pareizas pārtikas uzņemšanas, pareizu dzīves apstākļu un dzīvesveida apgūšanu. To visu apgūst reālajā dzīvē un tāpēc rodas bērna tiesības saņemt veselīgu pārtiku, būt viņam piemērotos – atbilstošos dzīves apstākļos tradīcijas vienotā sabiedrībā. Te mēs redzam bērna tiesības saņemt veselīgas pārtikas, fiziskās slodzes – darba un citu dzīvei sagatavojošu fizisko nodarbību piemēru un iesaistīšanos tajā. Tāpēc vecāki, kopā dzīvojot un strādājot – pildot savus Pienākumus bērnam sniedz šajā sabiedrībā atzīto veselīgo pārtiku, darba un citu darbību pieredzi, kā arī dod iespēju iepazīties ar videi atbilstošiem fiziskās dzīves apstākļiem – dzīves vietas uzturēšanu un to atbilstošu kārtību tajā, ko vēlāk tulko kā bērna tiesības uz veselīgu pārtiku un dzīves apstākļiem, ko savukārt viņa vecākiem garantē vecāku konstitucionālās tiesības un sabiedriskā dzīve – sabiedrībā iespējamā saimnieciskā dzīve. **Tāpēc bērna tiesības uztur viņa vecāku nodrošinājums ar netraucētu darbu un tāda darba sniegtajām dzīves iespējām.**

Bērna psihes attīstību vada sabiedrībā valdošās Kultūras tradīcijas, tāpēc bērnam ir tiesības būt tajās iekļautam – **piedalīties viņa vecumam atbilstošās Cilvēciskajās attiecībās. Bērnam ir tiesības saņemt savu vecāku un sabiedrības rūpes un vadošo audzināšanu Cilvēcisko attiecību jomā.**

- **Rūpes izpaužas caur audzināšanu.**

Tā kā **psihe ir prāta un intelekta projekcija emocionālajā vidē**, tad katra bērna psihe attīstība atkarīga no viņa intelektuālās dzīves pilnvērtības. Intelektuālās dzīves pilnvērtību sniedz sabiedrībā attīstītā izglītības sistēma. Tāpēc **bērnām ir tiesības uz patiesu izglītību**. Tā kā katra Cilvēka – bērna Pienākums ir Garīgo un Cilvēcisko Vērtību attīstība, tad viņa tiesības ir saņemt tādas attīstības iespējas – fizisko, psihisko un intelektuālo audzināšanu.

Pilnvērtīga – labi attīstīta, līdzsvarota un organizēta – **disciplinēta psihe Cilvēkam dod pilnvērtīgu personību un apziņu**. Pilnvērtīga personība harmoniski iekļaujas sabiedrībā, adekvāti uztver līdzcilvēku klātbūtni un atbild uz sabiedriskās dzīves apstākļu ietekmēm. **Pilnvērtīga personības apziņa ir precīzi un neizkropļoti individualizēta kolektīvās apziņas daļa**. Tādā veidā pilnvērtīga psihe Cilvēku iekļauj sabiedrībā.

- **Kolektīvisms ir psihiskās veselības zīme.**
- **Individuālisms – atsvešinātība un atsvešināšanās – sociālā distance – nošķiršanās, kolektīvo saišu saraušana un nespēja tās veidot un noturēt, kolektīvo saišu un kolektīvās dzīves vērtības nesapratne liecina par Cilvēka vai populācijas psihisko (un intelektuālo) nepilnvērtību.**

Vispusīga, patiesa un plaša - humanitāro ar eksakto sintezējoša izglītība dod īstu pasaules ainu uztverošu intelektu. Aksioma – **Īstenību izziņ salīdzinājumos**, tāpēc intelektuāli attīstītam Cilvēkam ir laba laika un apkārtnotiekošā sapratne. Tāds Cilvēks uztver notikumu vēsturisko saturu un spēj atrast savu vietu tajos. Intelektuāli attīstīts Cilvēks zina savu spēju robežas, tāpēc veselīgi uztver savu dzīvi un iekļaujas kolektīvā – neceļ gaisapilis un nekrīt izmisumā par viņam nesasniedzamo, bet praktiski pielieto viņa rīcībā esošās Garīgās un Cilvēciskās Vērtības.

Intelektuāli attīstīts Cilvēks spēj, grib un izvirza Īstenībai atbilstošus mērķus, novērtē apstākļus un tajos pielieto savu mērķu sasniegšanai derīgos un pareizos līdzekļus – nekad nav apstākļu straumes nests objekts (*“nepeld pa straumi”*), bet ir aktīvs dzīvi veidojošs attīstības subjekts. Plaši, vispusīgi un **patiesi izglītoti** – intelektuāli bagāti **Cilvēks veido kolektīvo un reizē ar to arī savu Nākotni tajā**. Tāpēc **Psihiski un Intelektuāli pilnvērtīgiem Cilvēkiem ir Nākotne**, kuru tie piepilda apzinīgā ikdienas darbā un Cilvēcisko attiecību – vērtību pielietojuma dzīvē. Tāpēc **bērnām ir tiesības gūt patiesu, plašu un īstenības izziņai derīgu izglītību, kuras pirmos soļus viņš apgūst savu vecāku sniegtajā audzināšanā un atbildēs uz bērna jautājumiem**.

- **Bērnām ir tiesības saņemt – pārņemt – mantot vecāku fiziskās, psihiskās un intelektuālās dzīves uzkrājumu.**
- **Tāpēc bērnam labs ir tas, ko viņam sniedz viņa vecāki.**
- **Katram bērnam ir viņam atbilstošie vecāki un katriem vecākiem dzimst viņiem atbilstošais bērns.**
- **Katrs bērns piedzimst sev atbilstošā vidē.**
- **Bērna dzīvi viennozīmīgi vada viņa vecāki.**
- **Vecāki sniedz – bērns pieņem.**
- **Diktē vecāki – bērns uzklausa un pieņem.**
- **No tā izriet maksima – nevienam nekādos apstākļos nav tiesību iejaukties bērnu un viņus audzinošu vecāku attiecībās.**
- **Vecāku audzināšana vienmēr sniedz viņu bērnam derīgāko, pareizāko un labāko.**

- **Bērniem ir tiesības saņemt viņu vecāku sniegto fizisko, emocionālo un intelektuālo audzināšanu tādā formā, kādu par labu atzīst bērna vecāki.**

Tā iemesla dēļ, ka Cilvēks neskaitāmos atkārtotos iemiesojumos turpina savu izaugsmi – Dievišķo potenciālu pārveidi reālās radošās vērtībās, to iniciētās interesēs un izkoptās spējās, “bērni tādi piedzimst” un reizē ar to arī “bērni tādi izaug”. *(Te arī, vērtējot viņu rotaļu dabu, ir jāprot nošķirt Cilvēku bērnus no divkāju mazuļiem. Divkājiem nekādas individuālās savu potenci, vērtību, interešu un spēju attīstības nav. Divkāji veģetē – parazitē Cilvēku kolektīvās apziņas un fizisko formu laukā. Kā zināms, tad **parazīti**, pat lielā skaitā vienuviet esot, **ir individuālisti – cīnās par savām vajadzībām** un vienmēr novājina organismu, uz kura parazitē – šajā gadījumā Cilvēci un šo planētu.)*

Cilvēki piedzimst ar savu iepriekšējo attīstības uzkrājumu un karmisko attiecību pūru, kuru atbilstoši savai dabai modificē viņa vecāku apziņu psihiskās un intelektuālās īpatnības. Harmoniskās vecāku savstarpējās attiecībās un tādās viņu attiecībās ar dzimstošo Cilvēku, dzimstošais var savā dvēselē un no turienes topošajā personībā ienest visu šai dzīvei paredzēto attīstības potenciālu. Katrā dzīvē attīstās tikai daļa no Cilvēka pilnā potenciāla, tāpēc apkārtesošie neredz visu Cilvēku, bet tikai to daļu, kura attīstās šajā dzīvē.

Tāpēc “bērns piedzimst tāds”, kāds ir viņa pūrs un kādu šo pūru viņam “atvēr” viņa vecāki. **Vecāku attiecību, psihe un intelekta īpašību disharmonijas un patmīlība aplaupa bērna pūru.** Līdz ar to Cilvēkam tiek izkropļota un sašaurināta – atņemta pilnvērtīga attīstība šajā dzīvē. Ir rādītājs – “tādiem vecākiem piedzimst tādi bērni un tādos apstākļos viņiem visiem – kā vecākiem, tā bērniem ir jādzīvo”. **Te uzstādīt kaut kādus normatīvus un standartus ir pretdabiska un noziedzīga muļķība** – neizglītotu muļķu rosišanās tajā, par ko tie nekā nezina.

- **Palīdzība bērnam ir viņa vecāku attiecību harmonizēšanā, harmonisku pāru veidošanā, vecāku psihe un intelektuālajā pilnvērtībā – vispusīgā vecāku izglītībā un intelīgencē – izglītības sistēmas nepārtrauktībā, patiesumā un plašumā.**
- **Palīdzība bērnam ir pilnvērtīgā sabiedrības Kultūras dzīvē.**

Cilvēka personība – viņa apziņa veidojas no trim komponentēm.

Pirmā ir viņa līdzatnestais likteņa potenci, vērtību un interešu pūrs.

Otrā ir viņa vecāku dvēseļu substances un kvalitāšu daļa bērna dvēseles substancē un kvalitātēs.

Trešā ir sabiedrībā notiekošā vai tur iztrūkstošā Kultūras dzīve un tajā iespējamās audzināšanas un izglītības ietekmes.

Tādā kārtā “bērns tāds izaug”.

Audzinojot vai **neaudzinojot**, skolojot vai **kompetenti izmuļķojot**, katra ģimene un **populācija** vai tauta **kopumā veido** savu Nākotni vai **priekšā esošās eksistences apstākļus – straumi, kura to nes ūdenskrituma maltuvē.**

Ir zināms “maugļa” efekts. Ja bērns savlaicīgi nesaņem audzināšanu un izglītību, tad paliek zemāko kompetenču – eksistenciālo vajadzību un interešu līmenī. **Tieši to pašlaik dara šis “ķenču” zemes “skolas” un “audzināšanas” entuziasti.** Tiek darīts viss, lai bērns nesaņemtu pilnvērtīgus vecākus – viņiem iegalvo patmīlības, konkurences un nevajadzīgas cīņas par nevajadzīgo “labumu”.

Vēl nedzimušo bērnu vecākiem iegalvo un uzspiež pretdabisku un postošu dzīvesveidu, attiecības un visa veida viltus vērtības – to, kas pieņemtas, topošajos vecākos iznīcina visas Garīgās un Cilvēciskās Vērtības un ar to pašu bērnam laupa vērtību izpausmi no viņa pūra.

Tā saucamās “bērnu tiesības” un pēc būtības noziedzīgu – zemisku tieksmju apsēstie **“bērntiesību” uzraudzītāji atņem bērniem viņu dabiskās tiesības saņemt vecāku un sabiedrības sniegto audzināšanu un izglītību.** Bērniem tiek atņemta iespēja veidot pilnvērtīgu psihi un attīstītu intelektu. Viņiem atņem iespēju dzīvot pilnvērtīgu Cilvēka dzīvi pilnvērtīgās attiecībās ar līdzcilvēkiem. **“Bērntiesību” aktivisti bērniem atņem tiesības iegūt patiesu izglītību, izveidot intelektu un izzināt pasauli. Līdz ar to bērniem tiek noņemta bezierunu pakļaušanās apstākļiem bez jebkādam iespējām veidot savu dzīvi un Nākotni.**

- **“Bērntiesības” atņem Nākotni.**
- **“Bērntiesības” uzspiež bezpalīdzību un verdzisku padevību instinktiem un no ārpusē inducētiem zemiskiem impulsiem.**
- **“Bērntiesības” izslēdz Cilvēcisko.**

Pat šajā materiāliskajā zinātnē ir saprasta sakarība starp Cilvēces un Cilvēka zināšanu apjomu, mūža ilgumu un labklājību – veselību un vajadzību nodrošinājumu – spēju uzstādīt īstos mērķus un tos sasniegt. Ir zināms, ka izglītība un disciplīna pagarina mūžu un ļauj pārvarēt apstākļus un to pienestās grūtības. Tāpat ir zināms, ka **neizglītotie un neaudzinātie dzīvo trūkumā un slimībās, ātrāk beidz dzīvi atkarībās, pašnāvībās, noziedzībā, neapdomīgā rīcībā un nelaiemes gadījumos.** Tāpēc es visā nopietnībā apgalvoju, ka **“bērntiesību” uzspiedēji bērniem atņem viņu tiesības uz Dzīvi, Dzīvību un Cilvēcisko – augstāko radošo potenču attīstību.**

- **“Bērntiesības” uzspiež psihiski un intelektuāli nepilnvērtīgu eksistenci.**
- **“Bērntiesības” ir dehumanizējošas.**
- **“Bērntiesības” atņem Dzīvību.**
- **“Bērntiesības” ir nāvējošas.**

Pauls Stelps
Sociopsiholoģijas asociācija